

N:o 13.

Af Herr Ola Andersson i Nordanå: Om skyldighet för innehafvare af sådan statens egendom å landet, för hvilken bevillning efter 2:dra artikeln ej erlägges, att utgifva fyllnadsbidrag till folkskolelärares aflöning i förhållande till egendomens taxeringsvärde.

Då genom 58 § i Kongl. Förordningen om kommunalstyrelse på landet, sådan den lyder i Kongl. Kungörelsen den 15 September 1863, blifvit stadgad att *sådan jordbruksfastighet*, för hvilken bevillning ej erlägges, skall påföras fyrktal till lika belopp, som om bevillning efter Art. II på grund af taxeringsvärdet utgå skulle, har lagstiftaren riktigt ansett innehafvare af sådana egendomar *skyldige* att till kommunalutskylder bidraga och *berättigade* att för sådant fyrktal utöfva rösträtt. Enligt Bevillningsstadgans 6 § sista mom. skall innehafvare af sådan Staten tillhörig jord eller fastighet, för hvilken bevillning efter 2:dra Art. ej erlägges, påföras bevillning för den inkomst han kan anses af arrendet åtnjuta, och på det ej kommunalutskylder må debiteras både för nyssnämnda bevillning och för det fastigheten åsatta fyrktal, föreskrifver förutnämnde 58 § i kommunalförordningen, att sådan bevillning ej får i fyrktal sättas.

Efter nu fyrktalslängden såsom röstlängd jemväl utgör röstgrunden vid kyrkostämma i frågor, som röra skola och skollärare, vill det synas, som om förutnämnde fastighetsinnehafvare, såsom egande rösträtt på grund af det fastigheten åsatta fyrktal, äfven borde vara lagligen och rättvisligen skyldige att för samma fyrktal till skola och lärare bidraga, helst de, äfvensom de öfrige, hvilka möjligen på en sådan egendom äro boende, af läraren såväl som af skolan äro lika berättigade att sig begagna som församlingens öfrige medlemmar.

Så är likväl ej alltid förhållandet. § 35 i Kongl. Förordningen om kyrkostämma m. m. hänvisar nemligen för vissa fall till hvad i lag eller författning finnes

finnes annorlunda stadgadt, och genom handlingar som jag, då jag vid sistlidne lagtima Riksdag väckte motion i samma syfte, företedde, ådagalade jag, att myndigheternas förklarade *skollärares aflöning* skola utgå enligt 1842 års skolstadga med dess förändrade lydelse i Kongl. kungörelsen den 29 September 1853 § 4 mom. 5, d. v. s. efter de i 2 art. bevillningsförordningen bestämda grunder, hvadan innehafvare af statens till bevillning ej skyldiga fastigheter frikänts från skyldigheten att för sådan fastighet fyllnadsbidrag till skollärares aflöning utgöra. För rättelse i detta missförhållande torde alltså sistnämnda lagparagraf böra lämpligen förändras, och med stöd af det tillstyrkande af båda Kamrarnes Tillfälliga Utskott och det bifall af Andra Kammaren, som kom mitt vid sistlidne riksdag i frågan väckta förslag till del, äfvensom de motiv hvarmed afslaget i Första Kammaren beledsagades, tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes, med afseende på stadgandet i 4 § 5 mom. af gällande stadga för folkundervisningen i riket, rörande grunden för utgörande af der onförmälda fyllnadsbidrag till folkskollärares aflöning, förordna: att innehafvare af sådan statens egendom å landet, för hvilken bevillning enligt 2:dra artikeln ej erlägges, sådant bidrag bör lemna i förhållande till det belopp, som, derest bevillning för samma egendom enligt nämnda artikel utgå skulle, på grund af taxeringsvärdet mot sådan bevillning svarar, och sålunda äfven att sådan innehafvare är från förutnämnda bidrag befriad för den bevillning han för inkomst af arrendet erlägger.

Stockholm i Januari 1872.

Ola Andersson.